

Abstrakt:

Názory na vztah mezi nespecifickým stresem a věkem dožití v dospělosti nejsou jednotné. Inspirací pro tuto diplomovou práci byla studie chorvatských autorů Becic et al. (2014), kteří uvádí, že se jedinci se známkami stresu dožili vyššího věku. Cíle práce byly následující: odhadovat dlouhověkost v populaci a porovnat vliv použitých metod odhadu věku na vztah mezi známkami stresu na kostře a věkem dožití, ověřit vztah mezi věkem dožití a projevy nespecifické zátěže na kostře (cribra orbitalia a hypoplázie zubní skloviny) a zkoumán byl také vztah mezi projevy nespecifické zátěže a tělesnou výškou. Metody použité pro odhad věku z kostry jsou tedy rozděleny do dvou částí, a to metody použité v práci Becic et al. (2014), a metody vybrané na základě odborné literatury vhodné pro nejstarší věkové kategorie.

Analýza vztahů byla provedena v souboru 294 dospělých jedinců (111 žen, 135 mužů a 48 neurčitelných jedinců) od III. mikulčického kostela z období Velké Moravy (9. – 10. století). Při srovnání věku dožití odhadovaného dvěma technikami v závislosti na přítomnosti známek nespecifického stresu jsme jak v případě cribra orbitalia, tak hypoplázie zubní skloviny zjistili nižší věk dožití jedinců s přítomným znakem. Výběr použitých metod odhadu věku neměl vliv na vztah mezi nespecifickým stresem a věkem dožití, pouze na velikost rozdílu ve věku dožití a jeho statistickou významnost. V případě tělesné výšky jsme neprokázali statisticky významný rozdíl mezi jedinci s přítomnou cribra orbitalia či hypoplázií zubní skloviny.

Klíčová slova: nespecifický stres, věk dožití, dlouhověkost, raný středověk